וכן ביעתא. ביצים גסות הגתונות ע"פ כלי חגול כעין מרפי"ד לו על האסכלא לא מושיבין את הכלי תחלה ואח"כ יבבר עליו דאמר בשבת (דף קלט:) האי פרזונקא ("תפלגת") דטבא (ג) לאסירא והתם אלא יאחזנו בידו ויושיב הכלי על הגחלים. המחיצות היו עשויות כבר וי"ל דשאני התם דאחיל ורחב הטבא שלא יעשנו בסדר בנין: **וכן קדרה** *יקיפנה תחלה ואח"כ יושיב הקדרה עליהם אלא העליונה יתלה באויר ויאחזנה בידו ויסדרו החביות תחתיה סביב: **וכן פוריא.** מעות הבריס שפורקין אותן ומחזירין לא יזקוף הכברעים תחלה לתת האמרוכות בכרעים ואח"כ יפרוס העור למעט שעוכבין עליו אלא פורס העור תחלה ויאחזוהו בני אדם בידיהם ואח"כ יביאו האמרוכות ויקפדו הרטעות של עור בהן ואח"כ יזקפו הכרעים ויתנו האמרוכות לתוכן: **וכן מביאה.** חביות שמסדרים באוצר ומושיבין אחת על גבי אחים: **בדלת ס"ד.** ומי זה הסומך קדרה בדלת והלא תשבר: **לימא וכן סדלת.** אין סומכין אותו בבקעת: **ור"ש מסיר.** דלית ליה מוקצה: **כפא אפי' ר"ש מודה.** לומר הך פלוגתא לאו במוקצה היא ואפי' ר"ש מודה בת"ק דאסור אלא משום מוקצה אלא גרמה כמוליכה ממקום למקום שהוא צריך להגהיגה הרבה כגון לתכור בשוק: **מגנא.** מחול ועל שם שבני אדם הוכבים והולכים בשוק כעין הוכבות במחולות קרו ליה חגנא: **מורא.** ענף עץ שהוא חד בקצן ורחוי לתקעו בגלי כמין שפוד וגלגלת בו: **ר"נ אסר.** ביו"ט משום דמוקצה ניהו לטלטל אלא עשאו לכלי מבשול יום: **ברטיבא.** שאינו רחוי לטלטלו אפי' להסקה דכ"ע לא פליגי דאסור: **מפ לי לגלות בו.** לתחבו לתוכו: **מפ לי לגלות בגפלאו.** הרי רחוי לטלטלו לעשותו נחלת וגולה בה: **והלכתא כו'.** הך "הלכתא" אליבא דמאן דאית ליה מוקצה אקבע אבל אלן כר"ש ס"ל בין במוקצה בין בדבר שאינו מתכוין' וכ' יהודה במכשירי אוכל נפש וטולו שרו בין חזרא בין סמיכת קדרות והקפת חביות ומדורתא וקדרה, וכל האמורדים שאסרו את אלו למעלה=תלמידי דרב הוו ורב סבר לה כרבי יהודה במוקצה, ואלן קיימא לן כרבי שמעון: **דרש רבא כו'.** דכרבי יהודה ס"ל: **אור.** עץ לעשות אור לתנור פורגי"ן בלע"ז ושעמא משום דלא נתנו אלא להסיק אלא"כ נעשה כלי מבשול יום: **ואור שנשבר.** כיו"ט: **ושדי מפיס לשורא.** הלכך בני מעיס לחתול ולר' יהודה אסור לטלטלו ולתתו לחתול דמאתמול מוכן לאדם היה ולא לכלבים דקאמר אם לא היתה נבילה מע"ש אסורה לפי שאינה מן המוכן. ודחינן התם נמי מוכן הוא דכיון דמסרחי, מאתמול הוה בדעתיה לשדוינהו לשורא: [מתני'] ר' אליעזר אומר נוטל אדם קיסם לחצות בו שיניו ומגבב מן החצר ומדליק והכ"א סלפניו מגבב ומדליק: אמר רב יהודה אוכלי

וכן ביעתא, *וכן קדרה, וכן פוריא, וכן חביתא
ואין סומכין את הקדרה בבקעת וכן הדלת
בדלת ס"ד: אלא אימא וכן הדלת: תנו רבנן
אין סומכין את הקדרה בבקעת וכן הדלת
*לפי שלא נתנו עצים אלא להסקה ורבי
שמעון מתיר, ואין מנהיגין את הבהמה במקל
ביו"ט ור' אלעזר בר' שמעון מתיר לימא
ר' אלעזר בר' שמעון כאבוה סבירא ליה
דלית ליה מוקצה? לא, בהא אפילו ר' שמעון
מודה משום *דמחזי כמאן דאזיל לתנגא:
חזרא: רב נחמן אסר ורב ששת שרי, ברטיבא
כולי עלמא לא פליגי דאסור, כי פליגי
ביבשתא מאן דאסר אמר לך לא נתנו
עצים אלא להסקה ומאן דשרי אמר לך
מה לי לצלות בו מה לי לצלות בגחלתו
איבא דאמרי ביבשתא כולי עלמא לא פליגי
דשרי כי פליגי ברטיבתא מאן דאסר דלא
חזי להסקה ומאן דשרי אמר לך הא
חזי להיסק גדול, יהלכתא יבשתא שרי
רטיבתא אסור. *דרש רבא יאשה לא תכנס
לדיר העצים ליטול מהן אוד, ואוד שנשבר
אסור להסיקו ביו"ט *לפי שמסיקין בכלים
ואין מסיקין בשברי כלים, למימרא *דרבא
כר' יהודה סבירא ליה דאית ליה מוקצה
והא אמר ליה רבא לשמעיה טוי לי בר
אוזא ושדי מעיה לשורא: התם כיון דמסרחי,
מאתמול דעתיה עליה: **מתני'** ר' אליעזר
אומר *נוטל אדם קיסם משלפניו לחצות
בו שיניו, ומגבב מן החצר ומדליק בכל
מה שבחצר מובן הוא, וחכמים אומרים מגבב
משלפניו ומדליק: אין מוציאין את האור לא מן
העצים ולא מן האבנים ולא מן (ה)העפר *ולא
מן הרעפים, ולא מן המים ואין מלבנין את
הרעפים לצלות בהן: **גמ'** אמר (רב יהודה)

כגון מטה שלנו שאין לה מחיצה אלא שיש לה מחיצה אך חימה וקדרה לא מתסר דאמר בשבת (דף קלט:) דאמר דאמר ר' יוסי דאמר ר' יוסי דאמר ר' יוסי